

[Justitsministeren.]

Derfor vil det, hvor stor fristelsen end kan være for mig, ikke være hverken rimeligt, muligt eller nødvendigt at gå ind på alle de mange enkeltproblemer, der er rejst i debatten her i dag.

Jeg kunne godt have lyst til at begynde med det sidste indlæg fra hr. Wilhjelm, som rejser en lang række principielle spørgsmål, men som faktisk også peger på det, der er baggrunden for enhver færdselslovs udarbejdelse og situation. Vi står, hver gang der skal laves en færdselslov, over for en meget bunden opgave. Det gælder i forholdet til de bebyggelser, vi har, og i forholdet til det, der har udviklet sig på de trafikale områder. Der er ingen muligheder for at bygge et idealsamfund; det kan nemlig ikke lade sig gøre at rive hverken København, Århus eller Ålborg ned og lave det, som det skulle være. Det er en ting, jeg tror det er nødvendigt at sætte en tyk streg under, når man skal behandle en sag som denne her: der er ganske bestemte bundne forudsætninger, man må gå ud fra og prøve på at få det bedst mulige ud af.

Den anden ting, jeg kunne have lyst til at sige om dette, er, at det viser sig også ved forhandlingen her i dag som så mange gange før, når der drøftes færdselsager, at vi alle har vores mening om, hvordan tingene skal laves. Altså må det resultat, der kommer ud af det, under alle omstændigheder blive et kompromis, hvor mening bøjer sig mod mening. Det ender vel med, at vi til sidst skal have afstemning på en lang række områder, hvor det ikke kan lykkes os at forhandle os frem til en enig opfattelse af tingene. Men dette gælder langt stærkere områder end blot i folketingssalen, for bag os ligger en lang række forhold, som nødvendigvis kommer med ind i debatten. Man har forskelligartede ikke blot interesser, men også behov at skulle have opfyldt, og det kommer til at påvirke den situation, som folketinget skal tage stilling til.

Jeg vil som det tredje gerne sætte streg under, at dette er en førstebehandling af et meget omfattende forslag, så omfattende, at de 10 minutters taletid, vi har her i folketinget, er fuldstændig urimelig i forhold til de problemer, det drejer sig om. Men der bliver også lejlighed til endnu en gang at tage stilling til tingene i en debat. Folketinget kan

starte arbejdet nu og må nødvendigvis se i øjnene, at næste samling også kommer til at gå med denne meget omfattende lov. Det er det, der er baggrunden for, at jeg i fremsættelsestalen har foreslået, at nogle enkelte ting blev trukket ud og gjort til genstand for færdiggørelsesarbejde nu, inden den nuværende samling slutter.

Derfor har jeg naturligvis med særlig stor interesse lyttet til, hvad ordførerne havde at sige netop om disse punkter, og selv om der er stor uenighed om gennemførelsen af påbuddet for sikkerhedsskelernes vedkommende, har jeg, tror jeg, nogen ret til at sige, at der er en vilje til at gøre denne ting af færdselsloven færdig i denne samling.

Derudover er der spørgsmålet om beskyttelseshjelme for knallertkørerne og knallertkørekortet. Om det sidste kunne jeg lige sige, at man behøver nu ikke at tro som hr. Kurt Brauer, at der bliver tale om et helt nyt stort kontor med bureaukratisk væld og al den slags. Det vil komme til at gå meget mere enkelt til; det fremgår for øvrigt af bemærkningerne til lovforslaget.

Det fjerde i denne sag, som er nyt i forhold til min fremsættelsestale, er spørgsmålet om de paragraffer, hvor det drejer sig om frakendelse af kørekort på betingelser. Jeg er meget åben over for, at dette skal med, og jeg har i hvert fald ladet mig overbevise af argumentationen her i dag om, at også dette punkt bør være et af dem, der tages ud og bliver færdigbehandlet i denne samling.

Det er for mig at se en nødvendighed, at netop disse fire punkter bliver trukket ud og færdiggjort, og at der bliver en dybtgående behandling af alle de resterende spørgsmål. Jeg håber, at ordførerne og tinget i det hele taget ikke tager mig det fortrydeligt op, når jeg med den konstatering undlader at gå ind i en dybere debat om enkeltheder, som ikke kan løses ved en debat på folketingets talerstol, men fortjener det dybe, saglige arbejde, der kan finde sted i udvalget.

Jeg skal erklære mig villig til, at ministeriet på vanlig vis med al energi vil medvirke til, at forslaget kan få den bedst mulige bearbejdelse under det meget lange udvalgsarbejde, der forestår.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.